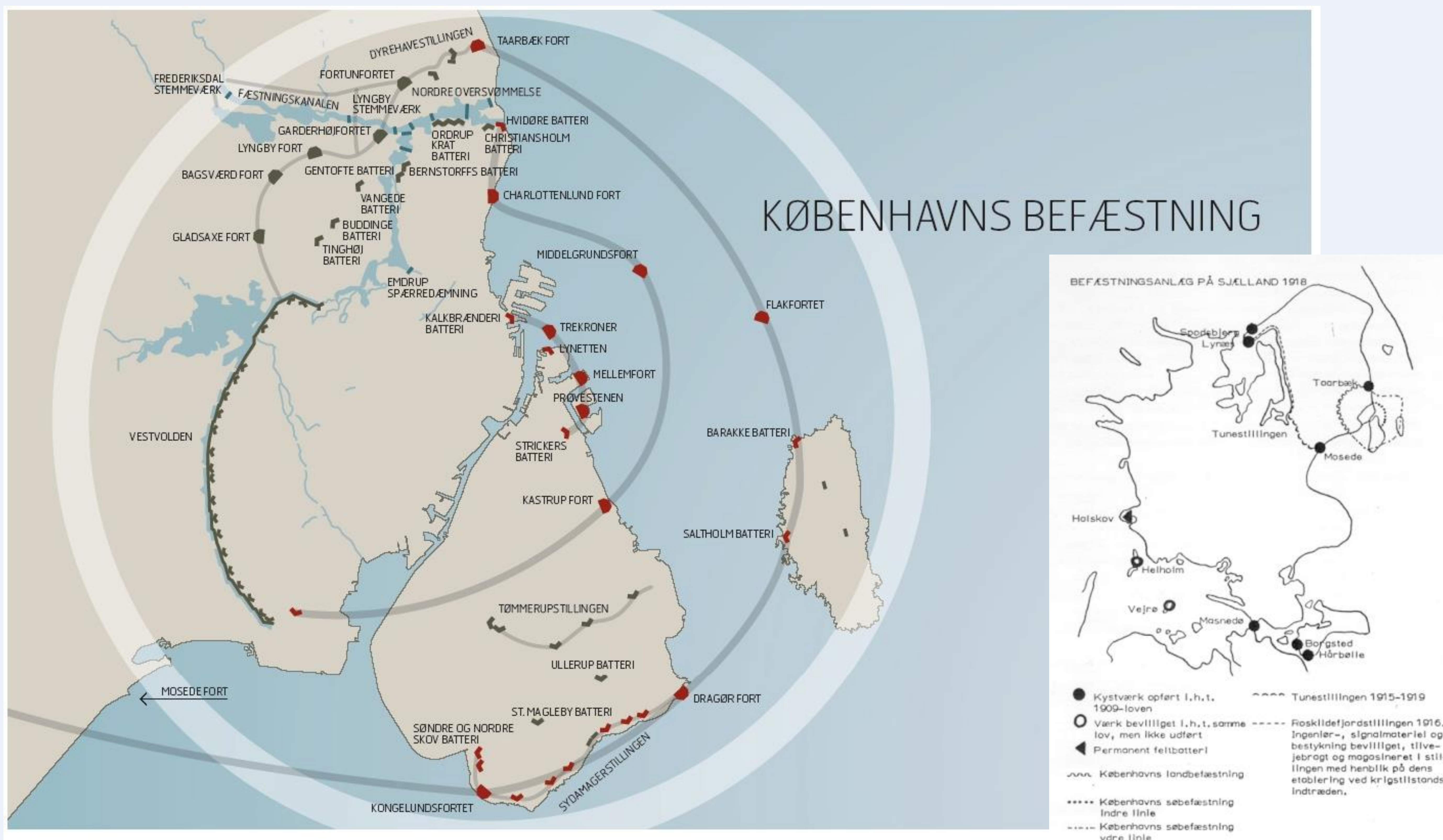

Københavns nyere Befæstning

Den historiske baggrund

Rigsdagen bestod i anden halvdel af 1800-tallet af Landstinget hvor højre havde flertal og Folketinget, hvor venstre havde flertal.

Unighed mellem højre og venstre om det kun var hovedstaden eller hele landet der skulle forsvares.

1881-1885, venstre nægter at godkende enhver statsudgift der ikke var strengt nødvendig, den såkaldte "visnepolitik".

1881-1885, Konseilspræsident J.B.S. Estrup fremsætter forslag om ny forsvarsplan for hovedstaden, der dog ikke kunne vedtages pga. venstres "visnepolitik".

1885, Estrup sender Rigsdagen hjem.

1886-1894, Estrup gennemfører via provisoriske finanslove byggeriet af store dele af Københavns Land- og Søbefæstning.

1894, Estrup trækker sig tilbage og der indgås forlig om befæstningens færdiggørelse.

1909, Rigsdagen bevilger penge til udvidelse af Søbefæstningen og til opførelse af kystbefæstningsanlæg på Sjælland og det besluttes at Landbefæstningen skal nedlægges i 1922.

Overordnet beskrivelse

Københavns nyere Befæstning består af en Land- og en Søbefæstning.

Landbefæstningen består af Nordfronten, Vestfronten og Sydfronten.

Nordfronten blev anlagt i 1886-1894, bestående af 5 landforter, 5 batterier og et oversvømmelsesanlæg.

Vestfronten (Vestvolden) blev anlagt i 1888-1892, bestående af et 14 km. langt befæstet voldanlæg med en våd grav, opdelt i 23 gravafsnit.

Sydfronten på Amager blev anlagt i to etaper under 1. verdenskrig.

Søfronten (Søbefæstningen) består af 3 halvcirkler af søforter og søbatterier:

- Den indre linje blev anlagt i 1858-1868.
- Den mellemste linje blev anlagt i 1885-1894
- Den ydre linje blev anlagt i 1910-1918.

Kystbefæstningsanlæg på Sjælland blev anlagt perioden 1912-1917 til beherskelse af Isefjorden, Roskildefjorden, Smålandfarvandet og Grønsund.

Fremskudte feltbefæstede skyttegravsstillinger blev anlagt under 1. verdenskrig.